

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **R. B.**, zastoupeného Prof. JUDr. Alešem Gerlochem, CSc., advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti nečinnosti žalovaného ve věci jím vedené pod sp.zn. KUOK/66874/2009/OŽPZ/7124,

t a k t o :

I. Žalovaný je **povinen** vydat ve věci jím vedené pod sp.zn. KUOK/66874/2009/OŽPZ/7124 rozhodnutí ve věci samé do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15.232,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Prof. JUDr. Aleše Gerlocha, CSc., advokáta se sídlem Praha 2, Botičská 4.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal, aby soud rozhodl o povinnosti žalovaného vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení vedeném pod sp.zn. KUOK/66874/2009/OŽPZ/7124.

Žalobce uvedl, že v roce 2004 podal jako vlastník pozemku, a tedy i vlastník rybníka, žádost o vyhlášení rybářského revíru na rybníce B. Poté, kdy žalovaný jeho žádost zamítl a Ministerstvo zemědělství ČR (dále jen ministerstvo) potvrdilo rozhodnutí žalovaného, zrušil Městský soud v Praze rozhodnutí ministerstva, ministerstvo zrušilo rozhodnutí žalovaného a vrátilo věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7.9.2009 přerušil řízení s odůvodněním, že u Okresního soudu v Olomouci je vedeno řízení pod sp.zn. 24 C 242/2009, v němž je řešena otázka, na které závisí rozhodnutí žalovaného o vyhlášení rybářského revíru. Žalobce nesouhlasil s přerušením řízení, podal podnět k pokračování v řízení, tento podnět vyhodnotilo ministerstvo jako odvolání a zamítlo jej rozhodnutím ze dne 29.1.2010. Žalobce tak vyčerpal všechny prostředky k ochraně před nečinností ve smyslu § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.).

S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) č. 974/2006 Sbírky rozhodnutí NSS žalobce a contrario dovodil svou aktivní legitimaci k podání žaloby v této věci jestliže důvody pro přerušení řízení neodpovídají správnímu řádu, nejsou věcně dány, jde ve skutečnosti o nečinnost správního orgánu. Podle žalobce v tomto případě jde o posouzení otázky vlastnictví rybníka, kterou si správní úřad zodpoví snadno sám na základě údajů katastru nemovitostí. Řízení, vedené u Okresního soudu v Olomouci pod výše uvedenou sp.zn., se týká jen určení vlastnického práva k hrázi rybníka B., nikoli rybníka jako celku. V předcházejícím rozhodnutí se žalovaný sám otázkou vlastnictví rybníka zabýval. Důvod pro přerušení řízení je tedy neopodstatněný.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, když Okresním soudem v Olomouci je vedeno řízení o určení vlastnického práva k vodnímu dílu B.

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda lze žalovat na ochranu proti nečinnosti, když je správní řízení přerušeno. NSS k tomu uvedl v rozsudku ze dne 20.4.2006 č.j. 6 Ans 2/2005-68 : *Žaloba na nečinnost podle § 79 a násl. s. ř. s. je nedůvodná, pokud žalovaný správní orgán přerušil správní řízení, přičemž okolnosti, za nichž tak učinil, odpovídají požadavkům, které pro tento procesní postup předpisy o řízení před takovým orgánem stanoví (§ 29 odst. 1, § 40 odst. 1 správního řádu).* Krajský soud tak v souladu s názorem žalobce dovozuje a contrario, že pokud okolnosti, za nichž správní orgán přerušil správní řízení, neodpovídají zákonným požadavkům, nelze na řízení hledět jako na řízení (řádně) přerušené, a proto lze v takovém případě žalovat na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Dále se soud zabýval otázkou bezvýsledného vyčerpání prostředků stanovených správním řádem k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s.ř.s.). Podle názoru krajského soudu není v daném případě uplatnitelný postup podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), když účastník může podat žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti až po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 3 věta druhá správního řádu), avšak podle § 65 odst.1 správního řádu po dobu přerušení řízení neběží lhůty týkající se provádění úkonů

v řízení. V konkrétní věci žalobce proběhlo odvolací řízení proti rozhodnutí o přerušení řízení (k použití „nového“ správního řádu v řízení zahájeném v roce 2004 viz níže), čímž má soud za to, že podmínka bezvysledného vyčerpání prostředků podle § 79 odst. 1 s.ř.s. byla splněna.

Krajský soud po zjištění, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě (§ 80 odst. 1 s.ř.s.) projednal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kdy vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce požádal žalovaného dne 22.9.2004 o vyhlášení rybářského revíru jako vlastník pozemku parc. č. X v k.ú. B. u Š., na němž se nachází uzavřená voda a dne 3.1.2005 pak jako vlastník téhož pozemku, na němž se nachází rybník. Dne 10.1.2005 rozhodl žalovaný tak, že rybářský revír nevyhlásil, s odůvodněním, že jde o rybník a žalobce není vlastníkem rybníka, nýbrž jen pozemku pod ním. Dne 29.3.2005 ministerstvo k odvolání žalobce potvrdilo rozhodnutí žalovaného, řízení bylo stále vedeno podle „starého“ správního řádu (z.č. 71/1967 Sb.). Rozsudkem ze dne 23.11.2006, který nabyt právní moci dne 27.1.2007, zrušil Městský soud v Praze výše uvedené rozhodnutí ministerstva a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Až dne 29.6.2009 ministerstvo zrušilo rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2005 a vrátilo věc žalovanému, řízení bylo vedeno již podle „nového“ správního řádu. Dne 7.9.2009 pak žalovaný přerušil řízení a dne 29.1.2010 ministerstvo rozhodlo tak, že zamítlo odvolání žalobce proti přerušení řízení.

Zde krajský soud řešil nejprve otázku, podle kterého správního řádu má být nyní vedeno řízení o žádosti žalobce.

Podle § 179 odst. 1 věty první „nového“ správního řádu, řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

V případě žalobce bylo řízení pravomocně skončeno rozhodnutím ministerstva v roce 2005, tedy před účinností zákona, proto se výše uvedené ustanovení nepoužije.

Podle § 179 odst. 1 věty druhé „nového“ správního řádu, bylo-li rozhodnutí před účinností tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů.

V případě žalobce bylo rozhodnutí ministerstva (a následně i žalovaného) zrušeno a vráceno až po účinnosti zákona, proto (a contrario) je nutno v dalším řízení postupovat podle „nového“ správního řádu (srov. rozhodnutí NSS ze dne 18.10.2007 č.j. 7 Ans 1/2007-100, č.1683/2008 ve Sb. NSS).

Krajský soud se tedy zabýval otázkou, zda žalovaný dodržel zákonné podmínky pro přerušení řízení podle § 64 „nového“ správního řádu.

Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce.

V souladu s § 57 správního řádu je předběžnou otázkou otázka, již nepřísluší rozhodnout správnímu orgánu, nebylo o ní dosud pravomocně rozhodnuto a na jejímž řešení závisí vydání rozhodnutí správního orgánu.

Vydání rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru závisí především na řešení otázky, zda je žalobce vlastníkem rybníka (§ 4 odst. 3 písm. a) zákona č. 99/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen zákon o rybářství). Pojem rybníka je pro účely takového rozhodování definován samostatně v zákoně o rybářství (§ 2 písm. c) zákona o rybářství). Žalovaný je příslušným rybářským orgánem k rozhodování o vyhlášení rybářského revíru (§ 21 odst. 1 zákona o rybářství). Žalovanému tedy přísluší rozhodnout otázku, zda je žalobce vlastníkem rybníka, když je k tomu nadán pravomocí podle zákona o rybářství a tento zákon mu k tomu poskytuje konkrétní nástroje pro zvážení rozhodujících skutečností. Nad rámec této základní úvahy považuje krajský soud za vhodné připomenout též judikaturu NSS k této otázce (např. rozsudek NSS ze dne 7.10.2010 č.j. 2 As 18/2010-140).

Pokud žalovaný poukazoval v rozhodnutí o přerušení řízení na řízení probíhající před Okresním soudem v Olomouci, pak z listinných důkazů založených v soudním spise na č.l. 48-50 a z přílohy žalobce (označené písm. L) soud zjistil, že ve věci, vedené pod sp.zn. 24 C 242/2009, podala dne 11.5.2009 PASEKA, zemědělská a.s. žalobu proti R. B. na určení vlastnictví k vodnímu dílu B., které se nachází na pozemku parc. č. X v k.ú. B. u Š. Tato žaloba byla podáním ze dne 8.10.2009 změněna tak, že žalobce se nyní domáhá určení vlastnictví k hrázi rybníka, která se nachází na pozemcích parc. č. X,X, X a X v k.ú. X u Š. Ve věci sp.zn. 24 C 242/2009 nebylo dosud rozhodnuto, řízení bylo přerušeno usnesením ze dne 1.2.2010. Výsledek řízení, dosud probíhajícího u Okresního soudu v Olomouci, tak není s to odpovědět na otázku, zda je žalobce vlastníkem rybníka, když PASEKA, zemědělská a.s. se v něm domáhá pouze určení vlastnictví k části stavby, a to hráze rybníka (srov. definici rybníka v zákoně o rybářství).

Krajský soud proto žalobě vyhověl a podle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek 1.000,- Kč a náklady zastoupení advokátem v částce 14.232,- Kč (4 úkony právní služby po 2.100,- Kč – převzetí věci, sepsání žaloby, replika, účast u ústního jednání, 4x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč, náhrada cestovného vlakem z Prahy do Ostravy a zpět v částce celkem 860,- Kč dle doložených jízdenek a náhrada času promeškaného cestou Praha – Ostrava a zpět v rozsahu celkem 14 půlhodin po 100,- Kč, to vše zvýšeno o 20% daň z přidané hodnoty, jejímž plátcem je zástupce žalobce). Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám advokáta, který žalobce zastupoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, **může** oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 5. září 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu